

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ. (2528). จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาควิชาแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- กรรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). คู่มือการขัดการเรียนรู้: กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ. _____ (2540). พจนานุกรมศัพท์และเทคนิคทางศิลปะ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอลเดียนสโตร์.
- _____. (2535). หนังสือเรียนศิลปศึกษา ศ 203-ศ204. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ครุสก้า.
- ชนิชญา โคตรเสรย়ี. (2538). การสร้างแบบฝึกภาษาไทย เรื่องสุภาษิต สำหรับชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๕. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จินตนา ใบกาญชัย. (ม.ป.ป.). การเขียนต่อการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุวิยาสาสน์.
- ชน ภูมิภาค. (2523). เทคนิคในการเรียนภาษา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ชัมนรงค์ ธรรมการ. (2538). แนวทางการขัดการเรียนรู้ หลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มศิลปะ ช่วงชั้นที่ ๓ (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์บุ๊คพอยท์.
- ชุด นิมนテンอ. (2538). องค์ประกอบศิลป์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยยงค์ พรmorph. (2539). ชุดการสอนระดับประถมศึกษา. ในเอกสารการสอนชุดวิชาการสอน ระดับประถมศึกษา หน่วยที่ ๘-๑๕. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ชวนการพิมพ์.
- ชัยวัฒน์ พคงพงษ์. (2543). การศึกษาการแสดงออกทางศิลปะ โดยการวิเคราะห์รายสีของ นักเรียนไทยมุสลิม อายุ ๗ ถึง ๙ ปี ในโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน จังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, ภาควิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชาญชัย อินทรประวัติ และพวงเพ็ญ อินทรประวัติ. (2532). รูปแบบการสอน. สงขลา: มหาวิทยาลัยสงขลา.
- ดาวร เมี่ยมพร้อม. (2544). การสร้างแบบฝึกการเขียนสะกดคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา ปีที่ ๔. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาการประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

รั่วรงค์ศักดิ์ รั่วรงค์เลิศฤทธิ์. (2540). พัฒนาศักยภาพด้านการพัฒนาหลักสูตรและนักการศึกษาด้านศิลปะศึกษาเกี่ยวกับแนวโน้มของหลักสูตรศิลปศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ในทศวรรษหน้า. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นรารักษ์ ประดุจพรม. (2544). ผลการใช้แบบฝึกคอมมิชเรื่อง “สมการ” ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

นิคอดีส ระเด่นอาหมัด. (2543). ทฤษฎีจิตกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

นุญชุม ศรีสะอาด. (2537). การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุรียาสาส์น.

นุญเชิด กิณโณยอนันตพงศ์. (2527). การทดสอบแบบอิงค์เก็ฟท์: แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ประเสริฐ ศิรัตนາ. (2528). จิตกรรม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

ปัญญา ทรงเสรี และคณะ. (2539). ศิลปะกับชีวิต 1 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

ปัญญา ทรงเสรีบี. เศรษฐ์ศิริ สายกรະสุนและคณะ. (2542). สมุดปฏิบัติการจิตกรรม 1 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

_____. (2542). สมุดปฏิบัติการจิตกรรม 2 ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.

พดุง พรมนุส. (2546, มกราคม – กุมภาพันธ์ 2546). ข้อคิดคร.พดุง พรมนุส อันเนื่องจากศิลปะเด็กของไทย. ART RECORD. 2546(10), หน้า 34.

พรพินถ์ ศิริวัฒน์. (2538). การวิเคราะห์ภาระนัยสืบของเด็กญี่ปุ่นอายุ 9 ถึง 12 ปี ตามทฤษฎีของวิคเตอร์โลเวนเฟลด์. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พวงรัตน์ อุดมลย์. (2542). การศึกษาพัฒนาการทางศิลปะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามทฤษฎีของวิคเตอร์ โลเวนเฟลด์ โดยใช้การประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ.

วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ไฟ fury สินลารัตน์. (2522). หลักและวิธีการสอน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มะลิพัตร เอื้ออา้นันท์. (2543). การเรียนการสอนและประสบการณ์ค้านสุนทรียภาพและศีลป์วิจารณ์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

มะลิพัตร เอื้ออา้นันท์. (2545). กระบวนการเรียนการสอนทัศนศิลป์ในระดับประถมศึกษาสำหรับครูรุ่กใหม่. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช.

นานพ ณอนครี สมสิริ อรุ โฉนดัยและคณะ. (2542). หนังสือกิจกรรมและแบบฝึกปฏิบัติศิลป์ศึกษา รายวิชา ศ101 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค.

_____. (2542). หนังสือกิจกรรมและแบบฝึกปฏิบัติศิลป์ศึกษา รายวิชา ศ102 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แม็ค.

มาลินี ชาตรี. (2537). จิตวิทยาการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์วิสาท.

ไชยิน พิออกผ่อง. (2539). ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนรายวิชานั้นแทนแก่นศิลป์ศึกษา หลักสูตร มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533) ของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 11. วิทยานิพนธ์ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลป์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัชดา ลีลาสวัสดิ์ชัย. (2538). ผลการใช้กระบวนการกลุ่มและกิจกรรมศิลปะที่มีต่อการพัฒนาบุคลิกภาพเกื้อตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลป์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เดิศ อาันันทน์. (2526). หลักการสอนศิลป์ศึกษา: เอกสารการสอนชุดวิชาคุณสร้างเสริมลักษณะนิสัย หน่วยที่ 1-7. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ยุไนเต็ดโปรดักชั่น.

ราษฎร์ เพิ่มพูน. (2542). พฤติกรรมการสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย. กรุงเทพฯ: สถาบันราชภัฏธนบุรี.

วิรุณ ตั้งเจริญ. (2535). ศิลปะและความงาม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

_____. (2539). ศิลป์ศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

วิไลวรรณ พิศประเสริฐ. (2543). การสร้างแบบฝึกปฏิบัติการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัยบูรพา.

ศิลป์ พิริศรี. (ม.ป.ป.). บทความทุกภูมิแห่งองค์ประกอบโดยศาสตราจารย์ศิลป์ พิริศรี. ART RECORD. 2544(4). หน้า 27.

สมวงศ์ คงกลาง. (2536). การสร้างชุดการสอนอิเล็กทรอนิกส์พื้นฐานสำหรับกิจกรรมชุมชน
วิทยาศาสตร์ ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

สมศักดิ์ ภู่วิภาดาวรรณ. (2537). เทคนิคการส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

สังคม ทองมี. (2534). ทัศนะของผู้ใช้ชีวิตร่วมค้าในการพัฒนาหลักสูตร นักวิชาการค้านศิลปศึกษา
และผู้ใช้หลักสูตรที่มีต่อวิชาศิลปศึกษาตอนต้น ในหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น
(ฉบับปรับปรุง พ.ศ.2533). วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาศิลป
ศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุชาติ เถาทอง. (2545). ทัศนศิลป์กับมนุษย์ : การสร้างสรรค์และสุนทรียภาพ. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์อักษรเริ่มทัศน์.

_____. (2539). หลักการทัศนศิลป์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์อักษรการพิมพ์.
สุชาติ เถาทอง สังคม ทองมีและคณะ. (2545). สื่อการเรียนรู้รายวิชาพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้
ศิลปะ(ทัศนศิลป์) ช่วงชั้นที่ 3 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์อักษรเริ่มทัศน์.

สุนทร แย้มทัพ. (2540). การศึกษาการสร้างงานชิตรกรรมของนักเรียนจากการเรียนวิชาศิลปะ
กับชีวิต ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. กรุงเทพฯ: วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาศิลปศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2543). การสร้างแบบฝึกประกอบการเรียนการสอนในปฏิรูปการเรียน
รู้ปฏิรูปการศึกษา. กรุงเทพฯ: กองทุนพัฒนามาตรฐานวิชาชีพครู.

หทัย ตันหยง. (2528). การเขียนหนังสือแบบเรียน. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

อนันต์ ประภาโถ. (2540). วดเด่น. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุนีย์ศิลปะประภา.

อารี ฤทธิพันธ์. (2532). ทัศนศิลป์และความงาม. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดันอ้อ.

_____. (น.บ.ป.). บริษัทศิลปะ. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒประสานมิตร.

_____. (2539). ศิลปะกับมนุษย์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.

อําไฟพรรณ ชินสำราญ. (2538). การสร้างแบบฝึกการเขียนคำพ้องเสียง สำหรับนักเรียนชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาประถมศึกษา
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.

อุบล ศุภจินดา. (2532). หลักและวิธีการสอนศิลปะ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.

- Blackwell, K. C. (1983). "A longitudinal study of the long-term effectiveness of a high school visual Arts program" *Dissertation Abstracts International*, 44 , 08A.
- Gary, W. H. (1995). *Research methods in psychology*. Boston : Houghton Mifflin Company.
- Lowenfeld, V. (1987). "Creative and mental growth" New York : Macmillan Company.
- Thorburn, R. W. (1981). "The place of attitude in curriculum design :A case study of how art theachers in new zealand primary and secondary schools view their role" *Dissertation Abstracts International*, 42 , 07.